

Meensel-Kiezegem - oude foto's - wie weet hier nog iets van ? (506)

Een krantenartikel van in 1984.

Eén van de overlevenden van de razzia te Meensel-Kiezegem:

Ik was doodziek tijdens de herdenkingsplechtigheid. Koning Boudewijn schudde mijn hand.

Jean Pypen, tachtig jaar en nog steeds gemeenteraadslid te Tielt-Winge

Jean Pypen, hij is met zijn tachtig jaar het oudste gemeenteraadslid van Tielt-Winge. Hij heeft twee hartewensen: samen met Sidonie in 1987 hun zestigste huwelijksverjaardag vieren en in 1988 het vijftigste jaar als gemeenteraadslid te mogen beleven. Rooskleurige vooruitzichten maar ook nare herinneringen, het spookbeeld van een oorlogsverschrikking. Voor Meensel-Kiezegem kwam de bevrijding drie weken te laat. 63 inwoners van de landelijke gemeente kwamen nooit terug...

IN DE POLITIEK

«In 1938 moeide ik me een eerste keer met de dorpspolitiek. Het gebeurde naar aanleiding van een electriciteitsuitbreiding, een uitbreiding die ik niet verregaand genoeg vond. Ik stapte op de burgemeester af en vertolkte die ongezouten mijn mening. Jong, gij moet in de politiek gaan, klonk het antwoord. Ik heb dat letterlijk opgenomen! In 1939 kwam ik in de gemeenteraad, ik ben er nooit meer uitgeraakt. Twaalf jaar lang was ik eerste schepen van Meensel-Kiezegem. Ik had de bevoegdheid over openbare werken. Ik ben fier te kunnen zeggen dat in die periode zowat gans de gemeente geasfalteerd werd. Na deze termijn zet ik er een punt achter.»

DE OORLOGSVERSCHRICKING

De tragiek van Meensel-Kiezegem is voldoende bekend. Enfin, ik heb nog geluk gehad. Ik keerde tenminste naar huis terug.

Meensel-Kiezegem werd gewoon verscheurd in die augustusdagen 1944. In twee vrachtwagens werden we naar Leuven gevoerd. Het verhoor in de Vital Decosterstraat was een gruwel. «Sta me dood, ik weet toch niks», schreeuwde ik mijn beulen toe. Ze bewerkten me met matrikken en een karwats. Nadien vuurden ze hun pistolen leeg, net boven mijn hoofd. We werden naar St-Gillis overgebracht, dan terug naar Leuven. De bevrijders rukten inmiddels op. Het was onze redding. De directeur van de gevangenis liet ons ontsnappen. Ik geraakte thuis, het duurde zes maand eer ik alleen recht geraakte. Twee jaar nog ben ik in be-

handeling geweest bij specialisten te Leuven. Maar ik was nog één van de gelukkigen, zo bleek toen de lijst met slachtoffers van de uitroeiingskampen werd bekend gemaakt. Met enkele dorpsgenoten hebben we een omhaling georganiseerd om een monument op te richten voor de vermoorde dorpsgenoten. In bijna alle huizen in het dorp ontbrak voortaan iemand. Er ontstond een hechte solidariteit. «Elkeen was in de weer om te helpen oogsten op de velden van de weggevoerden. We doorstonden de beproeving, het leven viel langzaam aan terug in de plooi. We zijn onze vrienden nooit vergeten.»

Om de vijf jaar organiseert het Verbond van Politieke Gevangenen een grote hulde aan de twee monumenten te Meensel en Kiezegem. We werden dit jaar vereerd met de aanwezigheid van Z.M. Koning Boudewijn. Ik was zo ziek als een hond die dag, de herinneringen borrelden allemaal op. Maar ik ben gegaan, heb het bloemstuk neergelegd en ben dan terug in mijn bed gekropen. Neen, de verschrikking van die dagen heeft me nooit meer losgelaten. Ik leerde er mee leven...

EEN GEZELLIGE OUDE DAG

Ik had nooit durven hopen dat ik zo oud zou mogen worden. Sidonie en ik zijn al meer dan vijftig jaar gehuwd. Er kwamen zes kinderen, ik ben vooral fier stamvader te zijn van een heus viergeslacht in de mannelijke lijn. Roger nam de boerderij over.

Ik heb nu alle tijd van de wereld om mij te bekommeren om mijn troetseldiertjes. Ik zie toch zo geren mijn duivenkot! Weet je dat ik dagelijks zo'n 200 trappen beklim? Ik heb 125 duiven, dat is ook nodig als je de lange afstand speelt. Ik had altijd uitstekende vliegers. Alhoewel, dit jaar verging het me minder goed. Ze vragen me wel eens wat het bijzonderste is om goede duiven te kweken. «Gezond voedsel», antwoord ik dan onveranderd. Daarmee vertolk ik de waarheid en ik geef toch geen geheimpjes prijs. Je ziet het, ik profiteer van mijn oude dag. Maar het had nog zoveel schoner kunnen zijn, als ik het samen met die vele vrienden van weleer had kunnen beleven...»

Ik zie zo geren mijn duivenkot.

